31985R2220

A BIZOTTSÁG 2220/85/EGK RENDELETE
(1985. július 22.)
a mezőgazdasági termékeket érintő biztosítéki rendszer alkalmazására vonatkozó közös részletes szabályok megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a legutóbb az 1018/84/EGK rendelettel ([1]) módosított, a gabonafélék piacának közös szervezéséről szóló, 1975. október 29-i 2727/75/EGK tanácsi rendeletre ([2]) és különösen annak 7. cikke (5) bekezdésére, 8. cikke (4) bekezdésére, 12. cikke (2) bekezdésére, 15. cikke (3) és (5) bekezdésére, továbbá 16. cikke (6) bekezdésére, valamint a mezőgazdasági termékek piacának közös szervezéséről szóló egyéb rendeletek vonatkozó előírásaira, amelyek – gyakorlati alkalmazásuk esetén – biztosíték nyújtását írják elő,

tekintettel a legutóbb az 1699/85/EGK rendelettel ([3]) módosított, a konzervananász előállítása támogatási rendszerének létrehozásáról szóló, 1977. március 14-i 525/77/EGK tanácsi rendeletre ([4]) és különösen annak 8. cikkére,

tekintettel a legutóbb az 1302/85/EGK rendelettel ([5]) módosított, a közös felelősségi illetékről, valamint a tej és tejtermékek piacának bővítésével kapcsolatos intézkedésekről szóló, 1977. május 17-i 1079/77/EGK tanácsi rendeletre ([6]) és különösen annak 3. cikkére,

tekintettel a legutóbb az 1462/84/EGK ([7]) rendelettel módosított, a gyapotra vonatkozó támogatási rendszer általános szabályainak meghatározásáról szóló, 1981. július 27-i 2169/81/EGK tanácsi rendeletre ([8]) és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a legutóbb az 1485/85/EGK ([9]) rendelettel módosított, a borsóra és lóbabra vonatkozó különleges intézkedések megállapításáról szóló, 1982. május 18-i 1431/82/EGK tanácsi rendeletre ([10]) és különösen annak 3. cikke (5) bekezdésére,

tekintettel a mezőgazdaságban érvényes pénzügyi kompenzációs összegekről szóló, 1985. június 11-i 1677/85/EGK tanácsi rendeletre ([11]) és különösen annak 12. cikkére,

mivel a Közösség mezőgazdasági szabályainak számos rendelkezése biztosítékot ír elő olyan esetben, amikor valamely kötelezettség teljesítésének elmulasztása miatt szavatolni kell a kifizetést; mivel azonban a tapasztalat azt mutatja, hogy a gyakorlatban ezt a követelményt nagyon eltérő módokon értelmezik; és mivel emiatt, valamint az egyenlőtlen versenyfeltételek elkerülése végett a követelményt pontosabban kell meghatározni;

mivel különösen a biztosíték formáját szükséges meghatározni;

mivel a közösségi mezőgazdasági szabályokban számos előírás úgy rendelkezik, hogy a megadott biztosíték elvész, amennyiben a szavatolt kötelezettségek bármelyikét nem teljesítik, anélkül, hogy bármilyen különbséget tenne az alapvető, illetve a másodlagos vagy alárendelt kötelezettség megszegése között; mivel a méltányosság érdekében különbséget kell tenni egy alapvető kötelezettség megszegésének, valamint egy másodlagos vagy alárendelt kötelezettség megszegésének következményei között; mivel különösen arra vonatkozóan szükséges előírásokat tenni – amennyiben csak lehetséges –, hogy a biztosítéknak csupán egy része vesszen el, amennyiben az alapvető kötelezettséget tulajdonképpen teljesítik, csak a teljesítésre kijelölt határidőt lépték túl kis mértékben, vagy amennyiben egy másodlagos vagy alárendelt kötelezettséget nem teljesítettek;

mivel azon az alapon, hogy egy előleg kézhezvétele megtörtént-e, nem tehető különbség valamely kötelezettség nem-teljesítésének következményei között; minthogy ezzel összhangban az előlegfizetéssel kapcsolatos biztosítékokra más szabályok vonatkoznak;

mivel egy bizonyos érték alatt a biztosíték letétbe helyezésének költségei mind a biztosítékot adó fél, mind pedig az illetékes hatóság számára esetleg aránytalanul magasak ahhoz az összeghez képest, amelynek megfizetését maga a biztosíték szavatolja; mivel ezért az illetékes hatóságnak joga kell hogy legyen az e küszöbértéken aluli összeg megfizetését szavatoló biztosíték követelményének elengedésére; továbbá mivel az illetékes hatóságot fel kell hatalmazni arra, hogy eltekintsen a biztosítéktól, amennyiben a kötelezettségek teljesítésére kötelezett személy jellege ezt a követelményt szükségtelenné teszi;

mivel az illetékes hatóságnak rendelkeznie kell azzal a joggal, hogy megtagadja egy felajánlott biztosíték átvételét, amennyiben azt nem tartja kielégítőnek;

([1]) HL L 107., 1984.4.19., 1. o.
([2]) HL L 281., 1975.11.1., 1. o.
([3]) HL L 163., 1985.6.22., 12. o.
([4]) HL L 73., 1977.3.21., 46. o.
([5]) HL L 137., 1985.5.27., 9. o.
([6]) HL L 131., 1977.5.26., 6. o.
([7]) HL L 142., 1984.5.29., 1. o.
([8]) HL L 211., 1981.7.31., 2. o.
([9]) HL L 151., 1985.6.10., 7. o.
([10]) HL L 162., 1982.6.12., 28. o.
([11]) HL L 164., 1985.6.24., 6. o.

mivel a biztosíték feloldására vonatkozó bizonyíték előterjesztéséhez határidőt kell megszabni, amennyiben ilyen határidőt másutt nem határoztak meg;

mivel – az ECU-ban kifejezett, a biztosíték nemzeti valutára való átszámításához használt irányadó árfolyammal kapcsolatosan – szükség van az elszámolási egység értékéről és a közös agrárpolitikára alkalmazandó átszámítási árfolyamokról szóló, 1985. június 11-i 1676/85/EGK tanácsi rendelet (1) 5. cikkében említett operatív esemény meghatározására;

mivel meg kell határozni a biztosíték behajtásakor követendő eljárást;

mivel a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy nyomon követhesse a biztosítékokra vonatkozó előírások végrehajtását;

mivel ez a rendelet olyan szabályokat határoz meg, amelyeknek általában valamennyi ágazatra és termékre vonatkozniuk kell, hacsak a közösségi törvényhozás más, ágazat-specifikus szabályokat nem állapít meg; mivel az egyes ágazatok számára megszabott konkrét szabályok továbbra is érvényben maradnak mindaddig, amíg azokat nem helyezik hatályon kívül vagy módosítják;

mivel az e rendeletben foglalt intézkedések összhangban állnak az összes érintett irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

A rendelet hatálya

1. cikk

Az e rendeletben megállapított szabályok mind a következő rendeletek, mind pedig bárminemű végrehajtási rendelet értelmében nyújtandó biztosítékra nézve irányadók, hacsak az említett rendeletek más szabályokat nem állapítanak meg:

a) bizonyos mezőgazdasági termékek piacainak közös szervezéséről szóló rendeletek:

- a 136/66/EGK rendelet (olajok és zsírok) (2),
- a 804/68/EGK rendelet (tej és tejtermékek) (3),
- a 805/68/EGK rendelet (marha- és borjúhús) (4),
- a 727/70/EGK rendelet (nyersdohány) (5),
- a 2358/71/EGK rendelet (vetőmagok) (6),
- az 1035/72/EGK rendelet (gyümölcs és zöldség) (7),
- a 2727/75/EGK rendelet (gabona),
- a 2759/75/EGK rendelet (sertéshús) (8),
- a 2771/75/EGK rendelet (tojás) (9),
- a 2777/75/EGK rendelet (baromfihús) (10),
- az 1418/76/EGK rendelet (rizs) (11),
- az 516/77/EGK rendelet (feldolgozott gyümölcs- és zöldségtermékek) (12),
- az 1117/78/EGK rendelet (szárított takarmány) (13),
- a 337/79/EGK rendelet (bor) (14),
- az 1837/80/EGK rendelet (birka- és kecskehús) (15),
- az 1785/81/EGK rendelet (cukor) (16),
- a 3796/81/EGK rendelet (halászati termékek) (17);

b) az 525/77/EGK rendelet (ananászkonzervek);

c) az 1079/77/EGK rendelet (közös felelősségi illeték);

d) a 2169/81/EGK rendelet szerinti gyapottámogatási rendszer;

e) az 1431/82/EGK rendelet szerinti, a borsóra, lóbabra és farkasbabra vonatkozó különleges intézkedések;

f) az 1677/85/EGK rendelet az agrár-pénzügyi intézkedésekről.

2. cikk

Ez a rendelet nem vonatkozik a 79/623/EGK tanácsi irányelv (18) 1. és 10. cikkében említett, import-export illetékek kifizetésére nyújtott biztosítékokra.

(1) HL L 164., 1985.6.24., 1. o.
(2) HL L 172., 1966.9.30., 3025. o.
(3) HL L 148., 1968.6.28., 13. o.
(4) HL L 148., 1968.6.28., 24. o.
(5) HL L 94., 1970.4.28, 1. o.
(6) HL L 246., 1971.11.5., 1. o.
(7) HL L 118., 1972.5.20., 1. o.
(8) HL L 282., 1975.11.1., 1. o.
(9) HL L 282., 1975.11. 1., 49. o.
(10) HL L 282., 1975.11.1., 77. o.
(11) HL L 166., 1976.6.25., 1. o.
(12) HL L 73., 1977.3.21., 1. o.
(13) HL L 142., 1978.5.30., 2. o.
(14) HL L 54., 1979.3.5., 1. o.
(15) HL L 183., 1980.7.16., 1. o.
(16) HL L 177., 1981.7.1., 4. o.
(17) HL L 379., 1981.12.31., 1. o.
(18) HL L 179., 1979.7.17., 31. o.

3. cikk

E rendelet alkalmazásában:

a) A „biztosíték" annak szavatolása, hogy egy meghatározott kötelezettség teljesítésének elmulasztása esetén a mulasztó fél megfizet egy pénzösszeget, vagy azt valamely illetékes hatóság behajtja.

E rendeletet minden olyan esetre alkalmazni kell, amikor az 1. cikkben említett rendeletek a fenti meghatározásnak megfelelő biztosítékot írnak elő, még akkor is, ha konkrétan nem a „biztosíték" kifejezést használják.

b) A „keretbiztosíték" olyan biztosíték, amelyet abból a célból bocsátanak az illetékes hatóság rendelkezésére, hogy egynél több kötelezettség teljesítését szavatolják.

c) A „kötelezettség" egy jogi aktus megtételére vagy egy jogi aktustól való tartózkodásra vonatkozó, valamely rendelet által kötelezővé tett követelmény vagy követelményrendszer.

d) Az „illetékes hatóság" vagy a biztosíték elfogadására felhatalmazott fél, vagy az a fél, amelyik felhatalmazást nyert arra, hogy a vonatkozó rendelettel összhangban döntést hozzon a biztosíték feloldásáról vagy behajtásáról.

II. CÍM

A biztosítékra vonatkozó követelmény

4. cikk

Biztosítékot az a fél ad – illetve annak nevében adnak –, aki egy adott pénzösszeg megfizetéséért felelős, amennyiben kötelezettségét nem teljesíti.

5. cikk

(1) Az illetékes hatóság eltekinthet a biztosíték követelményétől, amennyiben a biztosíték értéke 100 ECU-nél alacsonyabb.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt lehetőség alkalmazása esetén az érintett félnek írásbeli kötelezettséget kell vállalnia, hogy ugyanakkora összeget fizet, amennyit a biztosíték letétele esetén kellene fizetnie, ha a biztosítékot részben vagy egészben behajtanák.

(3) Ez a cikk nem alkalmazható, amennyiben a biztosíték import- vagy export-engedélyre, vagy előzetes megerősítő igazolásra vonatkozik.

6. cikk

Az illetékes hatóság eltekinthet a biztosíték követelményétől, amennyiben a kötelezettség teljesítéséért felelős fél:

a) hatósági feladatokat ellátó köztestület; vagy

b) ilyen feladatokat állami felügyelet alatt végző magántestület.

7. cikk

(1) Az ECU-ban megállapított összegre szóló biztosítékot a következő irányadó árfolyamok felhasználásával kell nemzeti valutára átszámítani:

a) előlegfizetéssel kapcsolatos biztosítékok: ugyanaz az árfolyam, mint amelyet az előleg összegének kiszámítására használnak;

b) a Közösség pályázati kiírásaira benyújtott pályázatok biztosítékai: a pályázatok benyújtási határidejének napján érvényes árfolyam;

c) minden egyéb biztosíték: a biztosíték érvénybelépésének napján érvényes árfolyam.

(2) Keretbiztosíték esetén a konkrét műveletre azt az árfolyamot kell alkalmazni, amely azon a napon volt érvényben, amikor a biztosíték – ha nem keretbiztosítékot adtak volna – hatályba lépett volna.

III. CÍM

A biztosítékok formája

8. cikk

(1) Biztosítékot a következő formában lehet letenni:

a) a 13–14. cikkben említett készpénzletétben; és/vagy

b) kezes biztosításával, a 16. cikk (1) bekezdése szerint.

(2) Az illetékes hatóság saját hatáskörében a következő biztosítékok adását engedélyezheti:

a) jelzálog; és/vagy

b) zálogjog banki készpénz-betétre; és/vagy

c) zálogjog köztestülettel vagy közvagyonnal szemben fennálló, elismert és esedékes követelésekre, amelyre nézve harmadik félnek nincs elsőbbségi joga; és/vagy

d) zálogjog a tagállamban forgatható értékpapírokra, feltéve, hogy ezeket az illető állam adta ki vagy értük garanciát vállal; és/vagy

e) zálogjog jelzáloghitel-szervezetek által kiállított, nyilvános értéktőzsdén jegyzett és a nyílt piacon értékesíthető kötvényekre, feltéve, hogy ezek hitelbesorolása az államkötvényekkel egyenrangú.

(3) A tagállamok a (2) bekezdésben felsorolt biztosítéktípusok elfogadásával kapcsolatban további feltételeket is megszabhatnak.

9. cikk

Az illetékes hatóság köteles megtagadni a biztosíték elfogadását, vagy annak más biztosítékkal való felváltását követelni olyan biztosíték esetében, amelyet nem tart megfelelőnek vagy kielégítőnek, vagy amely nem biztosít elég hosszú időszakra fedezetet.

10. cikk

(1) a) A 8. cikk (2) bekezdésének a) pontja alapján jelzáloggal terhelt vagyontárgyaknak, illetve a 8. cikk (2) bekezdésének d) és e) pontja értelmében zálogba vett értékpapíroknak és/vagy kötvényeknek – a biztosíték megadása idején – legalább az előírt biztosíték 115 %-ának megfelelő eladási értékkel kell rendelkezniük.

b) Az értékpapírok és kötvények eladási értékét a legutolsó rendelkezésre álló jegyzés szerint kell megállapítani.

c) Egy illetékes hatóság csak akkor fogadhat el valamely, a 8. cikk (2) bekezdésének a), d), vagy e) pontjaiban felsorolt típusú biztosítékot, ha az azt felajánló fél írásbeli kötelezettséget vállal arra, hogy amennyiben a kérdéses vagyontárgyak, értékpapírok vagy kötvények eladási értéke három hónapig az előírt biztosíték értékének 105 %-a alatt marad, vagy további biztosítékot nyújt, vagy mással helyettesíti az eredeti biztosítékot. Erre az írásbeli kötelezettségvállalásra nincs szükség, ha azt a nemzeti jogszabályok már előírják. Az illetékes hatóság rendszeresen felülvizsgálja az ilyen vagyontárgyak, értékpapírok vagy kötvények értékét.

(2) a) A biztosítéknak a 8. cikk (2) bekezdésének a), d), és e) pontjában említett eladási értékét az illetékes hatóság úgy állapítja meg, hogy figyelembe veszi az elidegenítés összes lehetséges költségét.

b) A biztosítékot adó fél – az illetékes hatóság kérésére – bizonyítani tartozik a biztosíték eladási értékét.

11. cikk

(1) Bármely biztosíték helyettesíthető egy másik biztosítékkal.

Azonban ehhez a következő esetekben az illetékes hatóság hozzájárulása szükséges:

a) amikor az eredeti biztosíték esedékessé vált, de azt még nem hajtották be; vagy

b) amikor a biztosítékot a 8. cikk (2) bekezdésében említett típusú biztosítékkal kívánják helyettesíteni.

(2) Egy keretbiztosítékot egy másik keretbiztosíték azzal a feltétellel helyettesíthet, hogy az új keretbiztosíték az eredetinek legalább azt a részét fedezi, amelyet a helyettesítés idején kijelöltek, hogy így szavatolják egy vagy több még mindig esedékes kötelezettség teljesítését.

12. cikk

A biztosítékot annak a tagállamnak a pénznemében kell kifejezni, amelyben az illetékes hatóság működik.

13. cikk

Amennyiben a készpénzt átutalás útján helyezik letétbe, azt csupán akkor lehet valóban biztosítéknak tekinteni, amikor az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy rendelkezésére áll a szóban forgó összeg.

14. cikk

(1) Azt a bizonyos összegről szóló csekket, amelynek kifizetésére egy, az illetékes hatóság helye szerinti tagállam által e célra elismert pénzintézet vállal garanciát, készpénzletétnek kell tekinteni. Az illetékes hatóság mindaddig nem köteles az ilyen csekket beváltani, amíg a garanciával fedezett időszak lejárata nem közeledik.

(2) Az (1) bekezdésben említett csekk esetét kivéve, egy csekk csak akkor képvisel biztosítékot, amikor az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy az összeg a rendelkezésére áll.

(3) A pénzintézet tevékenységével kapcsolatos minden díjat a biztosítékot adó fél viseli.

15. cikk

Annak a félnek, amely a biztosítékot készpénzletét formájában adja, nem jár kamat.

16. cikk

(1) A kezes olyan személy lehet, akinek szokásos tartózkodási helye a Közösségben van, és/vagy ott letelepedett, valamint – a Szerződésnek a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezéseire is figyelemmel – a biztosíték helye szerinti tagállam illetékes hatóságának jóváhagyását élvezi. A kezesnek írásbeli garanciát kell vállalnia.

(2) Az írásbeli garanciának legalább a következőket kell tartalmaznia:

a) a kötelezettséget, illetve a keretbiztosíték esetében az(oka)t a kötelezettség-típus(oka)t, amely(ek) teljesítése ellenében valamely pénzösszeg kifizetését szavatolja;

b) azt a maximális összeget, amelynek megfizetéséért a kezes felelősséget vállal;

c) azt, hogy a kezes együttes és egyetemleges felelősséget vállal a kötelezettség teljesítéséért felelős féllel arra nézve, hogy az illetékes hatóság felszólításától számított 30 napon belül a garancia erejéig kifizet bármely olyan összeget, amely esedékessé válik.

(3) Az illetékes hatóságnak jogában áll a kezestől távközlés útján írásban megküldött dokumentumot is elfogadni, mint az írásbeli garancia egyik formáját. Amennyiben az illetékes hatóság ezt elfogadja, minden szükséges lépést meg kell tennie, hogy annak valódiságáról meggyőződjék.

(4) Amennyiben az írásos keretgarancia már rendelkezésre áll, az illetékes hatóság megszabja azt az eljárást, amellyel a keretgarancia egy részét vagy egészét egy konkrét kötelezettséghez rendelik.

17. cikk

Amint a keretgarancia egy részét egy konkrét kötelezettséghez rendelték, a keretgarancia fennmaradó összegét a mérlegben számításba kell venni.

IV. CÍM

Előlegek

18. cikk

Ennek a címnek az előírásai a következőkre vonatkoznak:

– minden olyan esetre, amikor egy konkrét rendelet előírja, hogy egy összeg még a kötelezettség teljesítése előtt kifizethető,

– az 565/80/EGK rendelet [1] szerinti előlegekre.

19. cikk

(1) A biztosíték feloldható, amikor:

a) az előlegként nyújtott összegre vonatkozó végleges jogosultság létrejött; vagy

b) az összeget kifizették, továbbá a konkrét rendeletben előírt bármilyen kiegészítés visszafizetése megtörtént.

(2) Amennyiben az összeghez fűződő végleges jogosultság határideje a jogosultság bizonyítékainak bemutatása nélkül lejárt, az illetékes hatóság haladéktalanul megindítja a 29. cikkben említett eljárást.

Azonban – amennyiben a Közösség joganyaga úgy rendelkezik – a biztosíték részleges visszafizetése ellen még ezen a napon túl is lehet bizonyítékot szolgáltatni.

(3) Amennyiben a Közösség *vis maior*ra vonatkozó előírásai lehetővé teszik, hogy egyedül az előleget fizessék vissza, a következő további feltételeket kell alkalmazni:

a) a *vis maior*ként megállapított körülményekről az illetékes hatóságot értesíteni kell, mégpedig legkésőbb 30 napon belül attól a naptól számítva, amelyen az érintett fél tudomására jutott, hogy esetleg *vis maior* felmerülésére utaló körülmények álltak elő; valamint

b) az érintett fél tartozik visszafizetni az előleg összegét, vagy annak megfelelő részét 30 napon belül azt követően, hogy az illetékes hatóság fizetési felszólítást ad ki.

Amennyiben az a) és b) pontban említett feltételeket nem tartják tiszteletben, a visszafizetés feltételei ugyanolyanok lesznek, mintha *vis maior* körülmény nem merült volna fel.

[1] HL L 62., 1980.3.7., 5. o.

V. CÍM

A biztosítékok feloldása és behajtása a IV. címben említettektől eltérő esetekben

20. cikk

(1) Egy kötelezettség tartalmazhat elsődleges, másodlagos vagy alárendelt követelményeket.

(2) Az elsődleges követelmény olyan követelmény, amely az azt előíró rendelet céljait tekintve alapvető jellegű, s amelynek értelmében valamely cselekményt teljesíteni kell, vagy valamely cselekmény teljesítésétől tartózkodni kell.

(3) A másodlagos követelmény olyan követelmény, amely szerint tiszteletben kell tartani valamely elsődleges követelmény teljesítésének határidejét.

(4) Alárendelt követelmény egy rendelet által meghatározott minden egyéb követelmény.

(5) E cím nem vonatkozik azon esetekre, amikor az alkalmazandó konkrét rendelet még nem határozta meg az elsődleges követelményeket.

21. cikk

Amint a konkrét rendeletben előírt bizonyítékot beterjesztették arról, hogy valamennyi elsődleges, másodlagos és alárendelt követelmény teljesült, a biztosítékot fel kell oldani.

22. cikk

(1) A biztosítékot teljes mértékben be kell hajtani arra a mennyiségre vonatkozóan, amelyet illetően egy elsődleges követelményt megszegtek.

(2) Egy elsődleges követelményt akkor kell megszegettnek tekinteni, ha a vonatkozó bizonyítékot a határidőn belül nem mutatták be, kivéve a *vis maior* eseteit.

A 29. cikkben említett – az esedékes összeg behajtására irányuló – eljárást haladéktalanul meg kell indítani.

(3) Amennyiben a (2) bekezdés első albekezdésében említett időszak 18 hónapja alatt bizonyítékot szolgáltatnak arra, hogy valamennyi elsődleges követelmény teljesült, a behajtott összeg 85 %-át vissza kell fizetni.

Amennyiben a határidő 18 hónapja alatt bizonyítékot szolgáltatnak arra, hogy valamennyi elsődleges követelmény olyan körülmények között teljesült, hogy a vonatkozó másodlagos követelmény nem teljesült, a visszatérítendő összeg azzal egyenlő, amelyet a 23. cikk (2) bekezdése értelmében vissza kellett volna téríteni, levonva abból a biztosíték 15 %-át.

(4) Nem történhet visszatérítés, amennyiben az összes elsődleges követelmény betartásáról szóló bizonyítékot a (3) bekezdésben említett 18 hónapos határidő lejárta után mutatják fel.

23. cikk

(1) Amennyiben az előírt határidőn belül bemutatják a konkrét rendeletben meghatározott bizonyítékot arról, hogy valamennyi elsődleges követelmény teljesült, de olyan körülmények között, hogy egy másodlagos követelményt megszegtek, a biztosíték egy részét fel kell oldani, míg az összeg maradékát be kell hajtani. Az esedékes összeg behajtása érdekében meg kell indítani a 29. cikkben említett eljárást.

(2) A feloldott biztosíték aránya a következő: a biztosítékra eső összegrész, levonva

a) 15 %-ot; továbbá

b) – a napi 15 % levonása után fennmaradó összeg 10 %-át; a napi levonás minden olyan napra vonatkozik, ameddig:

  – a 40 napos vagy annál rövidebb maximális időszakot túllépték,

  – a 40 napos vagy annál rövidebb minimális időszakot nem tartották be,

– a napi 15 % levonása után fennmaradó összeg 5 %-át; a napi levonás minden olyan napra vonatkozik, ameddig:

  – a 41-80 napos vagy annál rövidebb maximális időszakot túllépték,

  – a 41-80 napos vagy annál rövidebb minimális időszakot nem tartották be,

– a napi 15 % levonása után fennmaradó összeg 2 %-át, a napi levonás minden olyan napra vonatkozik, ameddig:

  – a 81 napos vagy annál rövidebb maximális időszakot túllépték,

  – a 81 napos vagy annál rövidebb minimális időszakot nem tartották be.

(3) Ez a cikk nem alkalmazható az export-import engedélyek és előzetes megerősítő igazolások igénylésére vagy felhasználására nyitva álló időszakokra, továbbá a versenytárgyalások útján meghatározott export-import illetékek és export-visszatérítések időszakaira.

24. cikk

(1) Egy vagy több alárendelt követelmény megszegésekor a biztosíték vonatkozó részének 15 %-át kell behajtani.

(2) A 29. cikkben említett – az esedékes összeg behajtására irányuló – eljárást haladéktalanul meg kell indítani.

(3) Ez a cikk nem vonatkozik a 22. cikk (3) bekezdésében foglalt körülményekre.

25. cikk

Amennyiben a rendelkezésre bocsátott bizonyíték szerint valamennyi elsőrendű követelmény teljesült, de mind egy másodrendű, mind pedig egy alárendelt követelményt megszegtek, a 23. és 24. cikk előírásait kell alkalmazni, és a teljes behajtandó összeg a 23. cikkel összhangban esedékes összeggel egyenlő, amelyhez hozzá kell adni annak az összegnek a 15 %-át, amelyet az összes alárendelt követelmény teljesülése esetén feloldottak volna.

26. cikk

A teljes behajtott összeg nem haladhatja meg a biztosíték vonatkozó részének 100 %-át.

27. cikk

(1) Valamely biztosíték egy része kérésre feloldható, amennyiben a termékmennyiség egy részére nézve a vonatkozó bizonyítékot bemutatták, feltéve, hogy a szóban forgó rész nem kisebb, mint a rendeletben a biztosítékkal kapcsolatban megjelölt bármely minimális mennyiség.

Amennyiben a konkrét közösségi szabályok a minimális mennyiséget nem határozzák meg pontosan, az illetékes hatóság maga is korlátozhatja a biztosítékok részleges feloldásának számát, továbbá megjelölheti az ilyen feloldásra kerülő részletek minimális összegét.

(2) A biztosíték egy részének vagy egészének feloldása előtt az illetékes hatóság kérheti, hogy az összeg feloldását írásos formában kérelmezzék.

(3) Amennyiben a biztosítékok a 10. cikk (1) bekezdése értelmében a biztosítékkal kötelezően fedezendő összeg több mint 100 %-át fedezik, a 100 %-ot meghaladó biztosíték-részt akkor kell feloldani, amikor a biztosítékkal fedezett maradványösszeget már véglegesen feloldották vagy behajtották.

28. cikk

(1) Amennyiben a biztosíték feloldásának bizonyítására nem állapítottak meg határidőt, a következő határidőket kell alkalmazni:

a) 12 hónap attól a határidőtől számítva, amikor minden elsődleges követelménynek teljesülnie kell; vagy

b) ilyen határidő hiányában, 12 hónap attól a naptól számítva, amikor minden elsődleges követelmény teljesült.

(2) A *vis maior* eseteit kivéve az (1) bekezdésben meghatározott időszak a biztosítéknak a konkrét kötelezettséghez való rendelésétől számított három évnél nem lehet hosszabb.

VI. CÍM

Általános rendelkezések

29. cikk

Amint az illetékes hatóság tudomására jut, hogy a biztosíték egy részének vagy egészének behajtására okot adó körülmények merülnek fel, a teljesítésre kötelezett felet haladéktalanul fel kell szólítania arra, hogy az esedékes összeget a fizetési felszólítás kibocsátásától számított 30 napon belül fizesse meg.

Amennyiben ennek az időszaknak a végéig nem történt fizetés, az illetékes hatóságnak:

a) a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett biztosítéktípust haladéktalanul el kell számolnia a megfelelő számla javára;

b) a 8. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett kezest haladéktalanul fel kell szólítania fizetésre; a teljesítésre a fizetési felszólítás kiállításának napjától számítva 30 nap adható;

c) haladéktalanul lépéseket kell tennie annak érdekében, hogy

   i. a 8. cikk (2) bekezdésének a), c), d) és e) pontjában említett biztosítékokat pénzre váltsa, az esedékes összeg behajtásának fedezéséhez elegendő mértékig;

   ii. a zálogga terhelt készpénz-letéteket saját számlája javára jóváírja.

Az illetékes hatóság jogosult arra, hogy haladéktalanul jóváírassa a megfelelő számlán a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett bármilyen típusú biztosítékot, anélkül, hogy előzetesen felszólítaná az érintett személyt az összeg folyósítására.

30. cikk

A Bizottság jogosult arra – a 136/66/EGK rendelet 38. cikkében, valamint a piacok közös szervezéséről szóló egyéb rendeletek megfelelő cikkeiben szabályozott eljárással összhangban –, hogy a fenti előírásoktól eltérést engedélyezzen.

VII. CÍM

Értesítések

31. cikk

(1) A tagállamok július 31-ig megküldik a Bizottságnak a behajtott biztosítékok teljes számát és összegét az előző év vonatkozásában, függetlenül attól, hogy a 29. cikk szerinti eljárás melyik szakaszában történt ez, és minden esetben különbséget téve aközött, hogy a tagállam vagy a Bizottság volt-e a kedvezményezett.

(2) Az (1) bekezdésben említett adatszolgáltatási kötelezettség a Közösség valamennyi olyan rendelkezésére kiterjed, amely biztosíték nyújtását írja elő.

(3) Nem szükséges tájékoztatást adni az 1 000 ECU vagy annál alacsonyabb értékű biztosítékokkal kapcsolatban.

(4) A tájékoztatásnak ki kell terjednie mind az érdekelt fél által közvetlenül fizetett összegekre, mind pedig a biztosítékok értékesítése útján visszaszerzett összegekre.

(5) A Bizottság a tagállamoknak megküldi az e cikk alapján nyújtott információk összesítését.

32. cikk

(1) A tagállamok értesítik a Bizottságot azokról az intézménytípusokról, amelyeket felhatalmaznak arra, hogy kezesként tevékenykedjenek, valamint a meghatározott követelményekről. A felhatalmazott intézménytípusokban, valamint a megszabott követelményekben bekövetkező változásokról szintén tájékoztatást kell küldeni. A Bizottság ezután tájékoztatja a többi tagállamot.

(2) Azok a tagállamok, amelyeknek illetékes hatóságai alkalmazzák a 8. cikk (2) bekezdését, kötelesek értesíteni a Bizottságot az ezen előírások alapján elfogadott biztosíték-típusokról, valamint a meghatározott követelményekről.

33. cikk

Ez a rendelet 1986. március 1-jén lép hatályba.

A rendelet a fenti napon vagy azt követően nyújtott biztosítékokra vonatkozik, valamint olyan keretbiztosítékokra, amelyeket a fenti napon vagy az után használnak egy vagy több egyéni kötelezettség teljesítésének szavatolására.

A rendelet az érintett fél kérésére alkalmazható azokra a biztosítékokra is, amelyeket a jelzett nap előtt adtak, de amelyeket nem oldottak fel és nem is hajtottak be.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1985. július 22-én.

a Bizottság részéről

Frans ANDRIESSEN

alelnök